

Nørgaard: Jeg vil fremsætte et Par Bemærkninger i Anledning af, at der har fundet Samraad Sted om Nedlæggelsen af de mindre Postkontorer omkring i Landet. Jeg gaar ud fra, at det, man har forhandlet om, er de Postkontorer, der findes angivet i Fortegnelsen i Betænkningen til Finanslovforslaget for 1910—11, saa vidt jeg husker 58. Jeg vil gerne spørge den højtærede Indenrigsminister, hvor meget han mener, der vil kunne spares ved Nedlæggelse af disse Postkontorer. Selvfølgelig forstaar jeg meget vel, at dette Spørgsmaal ikke kan besvares fuldt nøjagtigt, men jeg vilde gerne vide, hvor meget den højtærede Minister omtrentlig mener, der vil kunne spares, da Sparsommelighedshensynet selvfølgelig maa være et af de mest afgørende Momenter for, hvorledes man vil stille sig overfor Sagen, i alle Tilfælde er det saaledes for mit Vedkommende. Et andet lige saa vigtigt Moment er det, om Befolkningen bliver væsentligt uheldigere stillet, naar Postkontorerne bliver nedlagt, eller om man kan vente, at den samme Ekspedition af Postsager kan finde Sted fra et Brevsamlingssted, som nu finder Sted fra et Postkontor. Endelig synes jeg, det er af ret stor Betydning, om den Befolkning, der skal miste sit Postkontor, tør forvente, at Postforbindelsen mellem det Brevsamlingssted eller den Postekspedition, der bliver oprettet i Stedet for det nedlagte Postkontor, og det Postkontor, hvorunder de hører, vil blive den samme eller i alt Fald ikke ringere end den, der er nu, thi vil man indskrænke Postbesørgelsen til det halve, bliver det selvfølgelig en væsentlig Tilbagegang.

Naar jeg ønsker Svar paa disse Spørgsmaal, før jeg kan tilraade at nedlægge de omhandlede Postkontorer, er det, fordi jeg i den Henseende har gjort nogle lidt bitre Erfaringer allerede i Fjor. I Fjor foreslog Finansudvalget, at Postrouten Vejle—Uldum skulde nedlægges. Forslaget blev vedtaget, og Staten tjente et Par Tusind Kr. aarlig, maaske ikke fuldt, jeg erindrer ikke saa nøje Tallet. Jeg stemte ogsaa derfor, idet jeg gik ud fra, at Postvæsenet vilde sørge for, at Postbesørgelsen fra den Postekspedition, der laa midtvejs mellem Udgangspunktet og Endestationen for denne Postforbindelse, ikke vilde blive væsentlig daarligere, end den var i Forvejen. Denne Postekspedition har nemlig hidtil haft Postforbindelse med Postkontoret i Vejle to Gange i Døgnet. Denne Forbindelse har dette Poststed haft omkring ved 20 Aar eller maaske længere, og det er selvfølgelig en ikke saa ringe Ulempe for

Beboerne, at de nu pludselig for Fremtiden kun faar Post een Gang daglig, naar de er vante til at faa det to Gange. Jeg har underhaanden henvendt mig til den højtærede Indenrigsminister angaaende dette Forhold, og jeg forventer, at han vil finde en tilfredsstillende Ordning, thi hvis noget lignende bliver Tilfældet, naar Nedlæggelsen af de her omhandlede Postkontorer finder Sted, kan jeg ikke tilraade den; thi saa vil Befolkningen, der maaske i mange Aar har faaetsin Post fra Postkontoret to Gange i Døgnet, kun faa den een Gang, og det er jo et væsentligt Tilbagekridt.

Jeg vil meget gerne høre, hvad den højtærede Indenrigsminister vil sige om de Forhold, jeg her har omtalt. Thi naar man erindrer den Forhandling, som førtes her for et Par Aar siden om Ansættelse af forøget Postpersonale her i København, for at Byen kunde faa en god og fyldig Postbesørgelse, vil ærede Medlemmer let forstaa, at de af os, som den Gang fandt, at København fik en særlig god Ordning, naar det fik alle disse nye Postbude, ikke gerne vil være med til at fratage Landbefolkningen et af de Goder, den allerede har ved de nuværende Postkontorers Tilstedeværelse. Jeg vil slutte med at sige, at jeg har intet imod, at Postkontorer bliver nedlagt, og hvis den højtærede Minister kan stille sig nogenlunde imødekommende, skal jeg ikke paa nogen Maade stille mig uvenlig overfor Tanken; men hvis det ikke kan blive saadan, at Statskassen tjener en Del derved, og at den Befolkning, der nu gennem flere Aar har været vant til at faa sin Post fra Postkontoret mindst to Gange i Døgnet, kan faa omtrent de tilsvarende Goder under den nye Ordning, vil jeg ikke tilraade den.

Sabroe: Det har glædet mig at erfare, at der er ført Samraad mellem Finansudvalget og Ministeren angaaende de tekniske Skoler saavel vedrørende den daglige Undervisning som vedrørende Tilskuddet til vedkommende Skoler, og da jeg repræsenterer en By, som altid har stillet sig meget forstaaende overfor den Undervisning, der bliver de unge til Del gennem den tekniske Skole, vil man forstaa, at ogsaa jeg meget vil anbefale, at der fra Statens Side kan blive ydet et Beløb, som sætter den tekniske Skole i Aarhus i Stand til at fyldestgøre de store Krav, som stilles til den. Jeg er aldeles overbevist om, at det høje Standpunkt, hvorpaa Haandværket staaar saavel i denne By som ellers ude i Provinsen, staaer i nøje Forbindelse med